ముందే మనిషి మారాలి. ఇక ఈ మనిషిని మార్చటం కుదరదనుకున్నప్పుడు మూడో కన్ను తెరుచుకోక తప్పదు. అదే విలయం.

మరెలా?

సమాధానం సమస్యలోనే ఉంది.

మనిషి తనే మారాలి.

తోటి మనిషికి సాయం చేయని వ్యక్తికి దేవుని సాయం ఆశించే హక్కు లేదు"

ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు ఆదిత్య.

"నేను వెళ్తున్నాను" అన్నాడు సహదేవుడు బయలుదేరుతూ.

ఆదిత్య కూడా లేచి నిలబడ్డాడు. "మన మధ్య జరిగిన సంభాషణ దేవుడికి చెప్పండి" అన్నాడు

"అలాగే!"

"నేను చేసిన పనివలన మంచి జరిగిందా? చెడు జరిగిందా? "

"నీకే తెలుస్తుంది"

కలిసి ఉన్నది కొన్ని గంటలే అయినా సహదేవుడు వెళ్ళిపోతున్నాడంటే ఏదోగా ఉంది ఆదిత్యకి. దాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవటానికి ఎదురుగా ఉన్న రిమోట్ తీసుకుని టి.వి. ఆన్ చేశాడు.

టి.వి.లో వార్తలు వస్తున్నాయి. అందులో వస్తున్న బ్రేకింగ్ న్యూస్ చూసి ఆదిత్య కొయ్యబారిపోయాడు.

'ముఖ్యమంత్రి మహేష్ గవర్నర్‌కి రాజీనామా సమర్పించారు' అన్న ఆ వార్త ప్రముఖంగా వస్తోంది.

"ఆగండి.. ఇదేమిటి? " పెద్దగా అరిచాడు ఆదిత్య టి.వి.వైపు చూపిస్తూ.

"నువ్వు నిద్రపోయావని లోకం నిద్రపోదుగా! గత కొన్నిగంటల్లో ఎన్నో మార్పులు జరిగాయి"

"మరి నాతో ఏమీ చెప్పకుండా వెళ్ళిపోతున్నారే? "

"నెమ్మదిగా అన్ని విషయాలూ నీకే తెలుస్తాయి"

"నెమ్మదిగా కాదు. రాత్రి నేను నిద్రపోయాక ఏం జరిగిందో నాకు ఇప్పుడే తెలియాలి"

"నేను వెళ్ళవలసిన సమయం ఆసన్నమయింది. అయితే వెళ్లేముందు ఒక పని చేస్తాను. నీకు జరిగిన విషయాలన్నీ కనిపించే ఏర్పాటు చేస్తాను. వీక్షించు" అని ప్రశాంతంగా చెప్పి మాయమయ్యాడు సహదేవుడు.

అర్ధరాత్రి అందరు ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్న సమయంలో సీసా మీద సీసా తాగుతూ ఒక నాటు సారా బట్టీ దగ్గర ఉన్నాడు శంకర్. అడుక్కునే వాళ్ళందరి దగ్గరా డబ్బులు వసూలు చేయటం పూర్తయింది. ఆ డబ్బుతో కొన్న సీసాలోని మద్యం తాగుతూ గుటకలు వేస్తున్నాడు.

అతనిలాంటివారు మరికొందరు అక్కడ బాగా తాగి తూలుతున్నారు.

అయితే శంకర్‌కి మాత్రం ఎంత తాగినా మత్తు ఎక్కటం లేదు. అతని కళ్ళ ముందు మారిన నారాయణ రూపమే కనిపిస్తోంది. వాడి జేబులో వంద రూపాయల నోట్లు కళ్ళముందు కదులుతున్నాయి.

ఒక్కసారిగా నారాయణ అంతగా మార

టానికి ఏదో కారణం ఉంది. అది ఏమిట న్నది అర్థం కావటం లేదు. కనిపిస్తున్న దానికన్నా ఎక్కువ డబ్బే వాడి దగ్గర ఉండి ఉంటుందని అనిపిస్తోంది. కానీ, ఆ విషయం ఎలా ఆరా తియ్యాలో అర్థం కావటం లేదు. అలా అని ఇది ఎవరితో పడితే వారితో చర్చించే విషయం కాదు. వంద రూపాయల కోసం తలలు పగలకొ ట్టుకున్న మనుషులు అతనికి తెలుసు. ఇప్పుడు ఈ విషయం మరెవరితో చర్చిం చినా వారిని తనకు పోటీ తెచ్చుకున్నట్లే!

'ఇక నుండి నేను అడుక్కోను' అని చెప్తున్న నారాయణ స్వరం అతనికి మాటి మాటికీ వినిపిస్తోంది. వాడి దగ్గర ఎంత డబ్బు లేకపోతే ఆ మాట అంత ధైర్యంగా చెప్తాడు! తనముందు బచ్చాలాగా పెరిగి పెద్దయిన నారిగాడు ఇలా ఎదిగిపోవటం శంకర్‌కి నచ్చటం లేదు. అతను ఈర్ష్యతో రగిలిపోతున్నాడు.

ఇంతలో అక్కడే ఒక మూల పడుకుని ఉన్న రంగి కనిపించింది. నెమ్మదిగా అటు నడిచి ఆమెను పలుకరించాడు శంకర్.

"ఏందే రంగీ! మీ నారిగాడికి లంకె బిందెలేమన్నా దొరికినయ్యంటే? అట్టా మారిపోయాడు? " అని అడిగాడు.

"ఆడి మొహానికి లంకె బిందెలు కూడానా? " అక్కసుగా అంది రంగి. నారా యణ తనను విదిలించి కొట్టి అవతలకు వెళ్ళిపోయిన దగ్గర నుండి రంగికి వాడి మీద కోపంగా ఉంది. నోరు తెరచి అడి గినా వాడు తనని దగ్గరకు రానివ్వకపోవ టంతో ఆ కోపం పగగా మారింది. అందుకే తనకు తెలిసిన నిజానికి కాస్త ఊహ కూడా కలిపి చెప్తోంది. "ఏదో పర్సు దొరికి ఉంటుంది. అయినా పాపిష్టి సచ్చి నోడికి తన, మన అని లేదు. ఇన్నాళ్ళూ కలిసి అడుక్కున్నాము కదా.. ఒక్క వంద నోటు అన్నా నా మొహాన పడేశాడా? "

ఆ మాటలేమీ శంకర్ మెదడులోకి ఎక్కటం లేదు. అతనికి కావలసింది నారి గాడు ఎక్కడ ఉంటాడన్న ఆచూకీ మాత్రమే! అందుకే, "ఆడెక్కడుంటాడే రంగీ!" అని ప్రేమగా అడిగాడు.

"ఉండటానికి ఆడికేమన్నా దిక్కా? దివాణమా? రోడ్డు మీదే తొంగునేవాడు"

"అదే! ఏడ తొంగుంటాడని..? "

"ఇయ్యాల కనబడలేదు శంకరన్నా! సం దేల నీతో మాట్లాడుతుండగా చూసిందే! తరువాత ఎటుబోయాడో అగుపడలేదు"

"ఎక్కడికి పోయుంటాడబ్బా? ..." ఆలో చిస్తున్నట్లు అన్నాడు శంకర్.

"ఎందుకేమిటి? " వంకరగా చూస్తూ అంది రంగి.

"పనుందిలేవే! తెలిస్తే చెప్పరాదేటి? నీ సాయం ఉంచుకోనులే..."

శంకర్ సాయం ఎప్పటికైనా ఉపయో గమే అని రంగికి తెలుసు. అదీకాక నారి గాడి మీద ఉన్న కోపం ఆమెను శంకర్‌కు సహకరించేటట్లు చేస్తోంది. అందుకే, "ఏమోకానీ! కుంటి వీరయ్య ఎక్కడుంటా డని అందరినీ అడుగుతుంటే విన్నా..." అని చెప్పింది.

తాగుతున్న బాటిల్ చేత్తో పట్టుకుని బయటకు నడిచాడు శంకర్. తూలుతూ ముందుకు నడుస్తుంటే అతనికి కుంటి వీరయ్య ఉండేది అక్కడకు దగ్గరలోనే అన్న విషయం గుర్తుకు వచ్చింది.

'వీరయ్య దగ్గరకు వెళ్దామా? ' అని ఆలో చిస్తున్న అతనికి అటుగా వస్తున్న మస్తాన్ కనిపించాడు. "ఏరా మస్తాన్! కుంటి వీరయ్య ఉండేది ఏడరా? " అని అడిగాడు.

"ఎందుకు? "

"పనుందిలేరా? నారిగాడు కావాలి. వాడు ఎక్కడ ఉండేది వీరయ్యకు తెలు సేమో కనుక్కోవాలి"

"వాడు వీరయ్య దగ్గర లేడు"

"నీకెట్టా తెలుసు? "

"వాడికి గుడిసె అద్దెకిచ్చింది నేనేగదోయ్!"

"గుడిసె అద్దెకు తీసుకున్నాడా? నీకు డబ్బిచ్చాడా? "

"ఆహా! అయిదొందలు అడ్వాన్సు, నాలుగొందలు అద్దె కలిపి మొత్తం తొమ్మిదొందలు ఇచ్చాడు"

'అమ్మ! దొంగ నాయాలా!' అక్కసుగా అనుకున్నాడు శంకర్. గుడిసె కూడా అద్దెకు తీసుకున్నాడంటే వాడి దగ్గర డబ్బు బానే ఉందనటంలో అనుమానం లేదు.

"సరే కానీ! కాస్త ఓపిక చేసుకుని వాడి గుడిసె చూపిద్దూ"

అప్పటికే మస్తాన్‌కి ఇదేదో అనుమానించదగ్గ వ్యవహారం అని అర్థమైంది. ఇలాంటప్పుడు శంకర్ పక్కన ఉంటే, వాడికి దొరికిన దాంట్లో తనకూ వాటా దొరుకుతుంది. అందుకే, "చూపిస్తా కానీ.. అసలు విషయం ఏందిరా భయ్!" కుతూహలంగా అడిగాడు మస్తాన్.

శంకర్ కూడా తనకు ఈ విషయంలో ఎవరైనా తోడు ఉంటే బాగుంటుందని అనుకున్నాడు. "చెప్తా పద" అంటూ ముందుకు కదిలాడు.

ఇద్దరూ కలిసి నారాయణ ఉన్న గుడిసె దగ్గరకు వెళ్ళారు. అక్కడకు వెళ్ళేటప్పటికి పూర్తిగా పరిసరాలు నిర్మానుష్యమయ్యాయి. చుట్టుపక్కల మనుషుల అలికిడి లేదు. అందరూ నిద్రపోతున్నారు.

నారాయణ ఉన్న గుడిసె తలుపు మీద చేత్తో తట్టాడు మస్తాన్.

లోపల పడుకుని ఉన్న నారాయణ ఉలిక్కిపడి నిద్ర లేచాడు. నిద్రమత్తులో ఉన్న అతనికి అంత హఠాత్తుగా మెలకువ ఎందుకు వచ్చిందో అర్థం కాలేదు. ఇంతలో మరోసారి తలుపు మీద తట్టిన శబ్దం అయింది. ఈసారి శబ్దంతోపాటు ఎవరో తన పేరు పిలవటం కూడా వినిపించింది.

"ఎవరూ? " అనుమానంగా అడిగాడు నారాయణ.

"నేనేలే మస్తాన్ని. ఒకసారి తలుపు తియ్యి"

భయంగా తలుపు తీశాడు నారాయణ. ఎదురుగా శంకర్, మస్తాన్‌లు కనిపించారు. తిరిగి తలుపు వేద్దామనుకున్నాడు నారాయణ. కానీ, అతన్ని తోసుకుంటూ ఇంటి లోపలకు వచ్చారు వారిద్దరూ.

"ఏమిటీ దౌర్జన్యం? " బింకంగా అన్నాడు నారాయణ.

మస్తాన్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. శంకర్ మాత్రం, "డబ్బు ఎక్కడ పెట్టావ్? " అని అడిగాడు రుబాబుగా.

"ఏమి డబ్బు? నా దగ్గర ఎందుకు ఉంటుంది? " బుకాయిస్తూ అన్నాడు నారాయణ.

ఈలోపు శంకర్ ఆ గుడిసెను చూపుల్తోనే స్కాన్ చేస్తున్నట్లు పరిశీలించాడు. అందులో డబ్బు దాయదగ్గ ప్రదేశాలు అతనికి ఏమీ కనిపించలేదు. ఉంటే, గింటే ఆ డబ్బేదో నారాయణ శరీరం మీదే ఉండి ఉండాలి. అందుకే మస్తాన్ వైపు తిరిగి కన్ను గీటాడు.

శంకర్ చేసిన సైగను అర్థం చేసుకున్న మస్తాన్ నారాయణ మీదకు దూకి అతన్ని ఒడిసి పట్టుకున్నాడు. ఊహించని విధంగా జరిగిన దాడికి నారాయణ తయారుగా లేడు. విడిపించుకోవటానికి గింజుకోసాగాడు. అయినా పహిల్వాన్‌లాగా ఉన్న మస్తాన్ బలం ముందు అతను ఎటూ కదలలేకపోతున్నాడు.

మరోదారి లేక పెద్దగా అరవబోయాడు నారాయణ.

ఆ విషయం ముందుగానే పసిగట్టిన మస్తాన్ ఒక చేత్తో అతని నోరు

మూశాడు.

అదే సమయంలో శంకర్ ముందుకు దూకి నారాయణ శరీరం మొత్తం తడి మాడు. నారాయణ నడుము దగ్గర ఎత్తుగా తగిలింది. ఆ సంచిని లాగటం మొదలుపెట్టాడు. అయితే అది అంత తేలికగా రావటం లేదు. ఈ పెనుగులాటలో శంకర్ చేతిలోని సారా సీసా కిందకు దొర్లి పోయింది.

ఎట్టకేలకు నారాయణ నడుముకు కట్టుకున్న సంచి విప్పిన శంకర్‌కి కళ్ళు పేలిపోయేలా అందులో నుండి వెయ్యి రూపా